

# סדר פסח מקוצר מותאם לאדם עם דמנציה

נוסח עדות המזרח



אתם לא לבד!  
יש לכם שאלות?  
מוזמנים לפנות אלינו.

צהר עד מאה ועשרים  
ליווי הלכתי ואתי בשאלות בסוף  
החיים לחולה, לבני משפחה  
ולצוותים רפואיים וטיפוליים

\*9253

צהר  
עד מאה  
ועשרים  
ייעוץ הלכתי-אתי  
לחולה ולבני המשפחה



סדר פסח מקוצר  
מותאם לאדם  
עם דמנציה

נוסח עדות המזרח

אדם עם דמנציה לעיתים איננו מסוגל לשבת בכל ליל הסדר ולקרוא את כל ההגדה. אומנם בשלב מתקדם של הדמנציה הוא כלל איננו מחויב במצוות הלילה, אך ייתכן שהוא מעוניין להיות שותף וההשתתפות בחוויה תיטיב עימו. בשלבים מוקדמים יותר, אפשר שהוא חייב במצוות הסדר אף על פי שהוא מסוגל לקיים את הסדר במתכונת מצומצמת בלבד.

הסדר המוצע כאן נכתב לאור העקרונות שהצגנו במסמך "פסח וליל הסדר לאדם עם דמנציה ומשפחתו", שנכתב על ידי "צהר עד מאה ועשרים" בשיתוף עמותת "עמדא". הנוסח וההלכות מותאמים לאדם עם דמנציה, ואין להסיק ממה שנאמר כאן לכלל הציבור.

הסדר כאן הוא במתכונת מצומצמת ביותר ואפשר להוסיף עליו, אך בנסיבות אלו לא חל הכלל "כל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח" אלא "אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוון ליבו לשמים". לא כללנו כאן פיוטים ושירים, שאינם בגדר חובה, אך אפשר שדווקא הם יסייעו לאדם עם דמנציה להתחבר אל הסדר ומגנינותיו המוכרות. הנוסח המקוצר של ברכת המזון הוא על פי מה שכבר פרסמנו באתר "צהר עד מאה ועשרים".

ניתן להוריד את הסדר מהאתר בשני נוסחים - נוסח אשכנז ונוסח עדות המזרח. בכל המחלוקות ההלכתיות, בשיעורי אכילה ובשאלת ההסבה, הלכנו על פי הדעה המקלה, ואדם עם דמנציה יכול לסמוך על כך.

אנו תפילה שאנשים עם דמנציה ובני משפחתם יפיקו תועלת מהגדה מקוצרת זו ויזכו לליל סדר משמעותי, מרום ומהנה, על אף המצב האישי והמשפחתי שאיננו פשוט - לא בימי שגרה ולא בימי חג.

## חג שמח ורפואה לגוף ולנפש

צוות "צהר עד מאה ועשרים"



מקרא:

אות גדולה - עדיפות ראשונה

אות קטנה - עדיפות שנייה

## קִדְשׁ

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי אֲדֹנָי מִקְרָאֵי קִדְשׁ, אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם.  
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי אֲדֹנָי אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

סִבְרֵי מְרֻנֹן.

עוֹנִים: לְחַיִּים.

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל  
עַם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתֵּתֵן לָנוּ אֲדֹנָי אֱ-  
לֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן, אֶת יוֹם  
חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, וְאֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתֵנוּ  
בְּאַהֲבָה, מִקְרָא קִדְשׁ, זְכוֹר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ בְּחֵרֶת  
וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים, וּמוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן  
הִנְחַלְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי, מִקְדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינֵם.

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁחֲחִינּוּ וְקִיַּמְנוּ  
וְהִגִּיעְנוּ לְזְמַן הַזֶּה.

שׁוֹתִים 44 סמ"ק ("רוב רביעית"). אם אפשר, נשענים לצד שמאל ("הסבה").

אם קשה להאריך, ניתן לוותר על רחץ, כרפס ויחץ.

## וְרַחֵץ

נוטלים ידיים ללא ברכה.

## כַּרְפֵּס

טובלים ירק כלשהו (חוץ מחסה) במי מלח, ומברכים.

**בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה.**

## יְחַץ

בוצעים את המצה האמצעית לשני חלקים ומצפינים את החצי הגדול לאפיקומן.

## מְגִיד

מסירים את הקערה מעל השולחן, מוזגים כוס שנייה, וכאן הבן או אחד מהמסובים שואל (מספיקה שאלה אחת):

**מַה נִשְׁתַּנָּה הַלֵּילָה הַזֶּה מִכָּל הַלַּיְלוֹת -**

**שְׁבָכָל הַלַּיְלוֹת אֵין אָנוּ מְטַבֵּילִין אֶפִּילוּ פֶּעַם אַחַת  
וְהַלֵּילָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְּעָמִים?**

**שְׁבָכָל הַלַּיְלוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חֶמֶץ אוּ מֶצָה, וְהַלֵּילָה הַזֶּה  
כּוֹלוּ מֶצָה?**

**שְׁבָכָל הַלַּיְלוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׂאֵר יְרַקוֹת, וְהַלֵּילָה הַזֶּה מְרוּר?**

**שְׁבָכָל הַלַּיְלוֹת אָנוּ אוֹכְלִין וְשׁוֹתִין בֵּין יוֹשְׁבֵין וּבֵין מְסַבֵּין,  
וְהַלֵּילָה הַזֶּה כָּלְנוּ מְסַבֵּין?**

מניחים את הקערה על השולחן. המצות תהיינה מגולות בשעת אמירת ההגדה.



**עבדים היינו** לפרעה במצרים, ויוציאנו אֶל־הינו  
משם ביד חזקה ובזרוע נטויה.

ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, עדין  
אנחנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים.  
ואפילו כלנו חכמים, כלנו נבונים, כלנו יודעים את התורה,  
מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת  
מצרים הרי זה משבח.

**מתחלה עובדי עבודה זרה** היו אבותינו, ועכשיו קרבנו  
המקום לעבדתו,

שנאמר: ויאמר יהושע אל כל העם, כה אמר אֶל־הי  
ישראל. בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם, תרח אבי  
אברהם ואבי נחור, ויעבדו אלהים אחרים. ואקח את אביכם  
את אברהם מעבר הנהר ואולף אותו בכל ארץ כנען, וארבה  
את זרעו ואתן לו את יצחק, ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו.  
ואתן לעשו את הר שער לרשת אתו, ויעקב ובניו ירדו מצרים.

**צא ולמד** מה בקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו. שפרעה  
לא גזר אלא על הזכרים ולבן בקש לעקור את הכל, שנאמר:  
ארמי אבד אבי, וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט, ויהי שם  
לגוי גדול, עצום ורב.

וירד מצרימה - אנוס על פי הדבר.

ויגר שם - מלמד שלא ירד יעקב אבינו להשתקע אלא לגור  
שם, שנאמר: ויאמרו אל פרעה, לגור בארץ באנו, כי אין מרעה  
לצאן אשר לעבדיך, כי כבד הרעב בארץ כנען. ועתה ישבו נא  
עבדיך בארץ גשן.

בַּמְתִּי מֵעַט - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבוֹתַיךָ  
 מִצְרַיִמָּה, וְעַתָּה שְׁמַךְ אֲדֹנָי אֶלֶהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב.  
**רִבֵּן גַּמְלִיאֵל** הִיָּה אוֹמֵר: כֹּל שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְבָרִים אֱלוֹ  
 בְּפִסָּח, לֹא יֵצֵא יְדֵי חוֹבְתוֹ, וְאֱלוֹ הַן:  
**פֶּסַח, מִצָּה, וּמְרֹר.**

**פֶּסַח שֶׁהֵיוּ** אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזִמְן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קִיָּם,  
 עַל שׁוֹם מָה? עַל שׁוֹם שֶׁפֶּסַח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּתֵי  
 אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם,

שֶׁנֶּאֱמַר: וְאִמְרַתֶּם זִבַּח פֶּסַח הוּא לֹא־דָנִי, אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי  
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם, וְאֵת בְּתֵינוּ הִצִּיל, וַיִּקַּד  
 הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.

**מִצָּה** זֶה שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוֹם מָה? עַל שׁוֹם שֶׁלֹּא הִסְפִּיק  
 בְּצִקָּם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחְמִיץ עַד שֶׁנִּגְלָה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ מַלְכֵי  
 הַמַּלְכִּים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּגְאָלָם מִיָּד,

שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאפּוּ אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוּצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגַת מִצּוֹת,  
 כִּי לֹא חֲמָץ, כִּי גֵרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהַתְמַהֵמָה, וְגַם צָדָה  
 לֹא עָשׂוּ לָהֶם.

**מְרֹר** זֶה שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוֹם מָה? עַל שׁוֹם שֶׁמְרָרוּ  
 הַמִּצְרַיִם אֶת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם,

שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה, בַּחֲמֹר וּבִלְבָנִים  
 וּבְכָל עַבְדָּה בְּשָׂדֵה אֶת כָּל עַבְדְּתֶם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהֶם בְּפָרֶךְ.



**הַלְלוּיָהּ** הַלְלוּ עַבְדֵי אֲדֹנָי הַלְלוּ אֶת שֵׁם אֲדֹנָי. יְהִי שֵׁם אֲדֹנָי מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. מִמְזֶרֶח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם אֲדֹנָי. רֶם עַל כָּל גּוֹיִם אֲדֹנָי עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. מִי כְּאֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיחֵי לַשַּׁבָּת. הַמְּשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. מְקִימֵי מַעֲפָר דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן. לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עָמוֹ. מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה הַלְלוּיָהּ.

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לַעֲזָא. הִיְתָה יְהוּדָה לְקַדְּשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו. הֵיִם רָאָה וַיִּנָּס הִירְדֵן יֹסֵב לְאַחֹר. הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבָעוֹת כְּבַנֵּי צֶאֱן. מֵה לָּךְ הֵיִם כִּי תִנוֹס הִירְדֵן תִּסָּב לְאַחֹר. הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבָעוֹת כְּבַנֵּי צֶאֱן. מִלְּפָנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אָרֶץ מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הַהֶפְכִי הַצּוֹר אַגָּם מִיָּם חֲלַמִּישׁ לְמַעֲיָנוּ מִיָּם.

מגביהים את הכוס, אם אפשר, עד "גאל ישראל".

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר גָּאֲלָנוּ וְגָאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, וְהַגִּיעָנוּ הַלִּילָה הַזֶּה לְאֶכֶל בּוֹ מִצָּה וּמְרוֹר. כֵּן אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַגִּיעָנוּ לְמוֹעֲדִים וְלְרִגְלִים אַחֵרִים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשָׁלוֹם, שְׂמֵחִים בְּבִנְיַן עִירָךְ וְשָׁשִׁים בְּעִבּוֹדְתֶךָ. וְנֹאכֵל שֵׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן הַפְּסָחִים אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר מִזְבִּיחֶךָ לְרִצּוֹן, וְנוֹדָה לָּךְ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלָּתָנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשָׁנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

שותים 44 סמ"ק ("רוּב רביעית"), בלי ברכה. אם אפשר, נשענים לצד שמאל.

## רְחֵצָה

נוטלים ידיים ומברכים.

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ  
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם.

## מוֹצֵיא מִצָּה

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצֵיא לָחֶם  
מִן הָאָרֶץ.

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ  
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מִצָּה.

אוכלים שלישי, או לכל הפחות רבע מצה ("כזית"). אם אפשר, נשענים לצד שמאל.

## מְרוֹר

לוקחים עלה חסה בינוני ("כזית"), מטבלים בחרוסת, מברכים ואוכלים בישיבה  
רגילה. אם אוכל פחות מכזית - ישמע את הברכה מאחר.

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ  
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מְרוֹר.

אם קשה לאכול, ניתן לוותר על כורך וצפון.

## כּוֹרֵךְ

לוקחים שלישי או רבע מהמצה השלישית עם עלה חסה וכורכים יחד עם חרוסת. אוכלים בלי ברכה, ונשענים לצד שמאל אם אפשר.

## שְׁלַחַן עוֹרֵךְ

אוכלים ושותים.

## צָפוֹן

לוקחים שלישי או רבע מהמצה הצפונה לאפיקומן, אוכלים ונשענים לצד שמאל אם אפשר.

## בְּרֵךְ

מוזגים כוס שלישית ומברכים ברכת המזון.

נוסח מקוצר:

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הֲזַן אוֹתָנוּ וְאֵת  
הָעוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי, הֲזַן אֶת הַכֹּל.

נוֹדָה לָךְ, אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ אֶרֶץ  
חֲמֻדָּה, טוֹבָה וְרַחֲבָה, בְּרִית וְתוֹרָה, חַיִּים וּמְזוֹן, עַל בְּרִיתְךָ  
שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְמַדְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה  
אֲדֹנָי, עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמְּזוֹן.

רַחֵם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ,  
וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד תַּחְזִירָנָה לְמִקּוֹמָהּ בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ,  
וְשִׁמְחֵנוּ בַיּוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי, בּוֹנֵה  
בְּרַחֲמֵי יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן.

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל, אָבִינוּ, מְלַכְנוּ,  
הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל, הוּא הַיְטִיב הוּא מִיטִיב הוּא יִיטִיב  
לָנוּ, הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד בְּחֶסֶד וּבְחֵן  
וּבְרַחֲמִים וַיִּזְכְּנוּ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא  
יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

שׁוֹתִים 44 סמ"ק ("רוב רביעית"). אם אפשר, נשענים לצד שמאל.



מוזגים כוס רביעית וקוראים את ההלל. בשעת הצורך, די לומר חלק מההלל.

**לֹא לָנוּ אֲדֹנָי לֹא לָנוּ,** כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל חֶסֶדְךָ, עַל  
אֲמַתְךָ. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם, וְאֱלֹהֵינוּ  
בְּשָׂמִים, כֹּל אֲשֶׁר חִפֵּץ עָשָׂה. עֲצִבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה  
יְדֵי אָדָם. פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ.  
אֲזַנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֵף לָהֶם וְלֹא יִרְיֹחוּ. יְדֵיהֶם וְלֹא  
יַמְיִשׁוּן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ, לֹא יִהְיוּ בְּגָרוֹנִם. כְּמוֹהֶם יִהְיוּ  
עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בִּטַח בָּהֶם. יִשְׂרָאֵל בִּטַח בְּאֲדֹנָי, עֲזָרָם  
וּמִגְּנָם הוּא. בֵּית אֱהָרֹן בִּטַחוּ בְּאֲדֹנָי, עֲזָרָם וּמִגְּנָם הוּא.  
יִרְאִי אֲדֹנָי בִּטַחוּ בְּאֲדֹנָי, עֲזָרָם וּמִגְּנָם הוּא.

**אֲדֹנָי זְכָרְנוּ יְבָרֵךְ, יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אֱהָרֹן. יְבָרֵךְ יִרְאֵי אֲדֹנָי, הַקְּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים. יִסֹּף אֲדֹנָי עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם. בְּרוּכִים אַתֶּם לֹאֲדֹנָי, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לֹאֲדֹנָי וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם. לֹא הִמְתִּים יְהַלְלוּ יְיָ וְלֹא כָּל יֶרֶדִי דוֹמָה. וְאַנְחָנוּ נְבָרֵךְ יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ.**

**אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע** אֲדֹנָי אֶת קוֹלִי, תַּחֲנוּנֵי. כִּי הָטָה אֲזָנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא. אֶפְפוּנֵי חֲבֵלֵי מוֹת וּמִצְרֵי שְׂאוֹל מִצְאוּנֵי, צָרָה וַיִּגּוֹן אֶמְצָא. וּבִשְׁם אֲדֹנָי אֶקְרָא, אָנָּה אֲדֹנָי מַלְטָה נַפְשִׁי. חֲנוּן אֲדֹנָי וְצַדִּיק, וְאֶלֶּהִינוּ מֵרַחֵם. שֹׁמֵר פְּתָאִים אֲדֹנָי, דְּלוֹתֵי וְלֵי יְהוֹשִׁיעַ. שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי, כִּי אֲדֹנָי גָּמַל עֲלֵיכִי. כִּי חִלְצַת נַפְשִׁי מִמוֹת, אֶת עֵינַי מִן דְּמָעָה, אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֲדֹנָי בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד. אֲנִי אֶמְרַתִּי בַּחֲפָזִי, כָּל הָאָדָם כִּזָּב.

**מָה אָשִׁיב לֹאֲדֹנָי כָּל תַּגְּמוּלוֹהֵי עָלַי.** כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבִשְׁם אֲדֹנָי אֶקְרָא. נְדָרֵי לֹאֲדֹנָי אֶשְׁלֵם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ. יִקָּר בְּעֵינַי אֲדֹנָי הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו. אָנָּה אֲדֹנָי כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ, אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אִמְתְּךָ, פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי. לָךְ אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם אֲדֹנָי אֶקְרָא. נְדָרֵי לֹאֲדֹנָי אֶשְׁלֵם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ. בַּחֲצֵרוֹת בֵּית אֲדֹנָי, בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַיִם, הַלְלוּיָהּ.

**הַלְלוּ אֶת אֲדֹנָי כָּל גּוֹיִם,** שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים. כִּי גִבֹר עֲלֵינוּ חֲסֵדוֹ, וְאִמַּת אֲדֹנָי לְעוֹלָם, הַלְלוּיָהּ.

הוֹדוּ לֹאֲדֹנָי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהָרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ.

יאמרו נא יראי אֲדָנִי כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

**מִן הַמֶּצַר קִרְאתִי יְיָ, עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְיָ.** אֲדָנִי לִי לֹא אִירָא, מֵה יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם. אֲדָנִי לִי בְּעֲזָרִי וְאֲנִי אֲרָאָה בְּשִׁנְאִי. טוֹב לְחַסוֹת בְּאֲדָנִי מִבְּטַח בְּאָדָם. טוֹב לְחַסוֹת בְּאֲדָנִי מִבְּטַח בְּנֹדִיבִים. כָּל גּוֹיִם סְבִיבוֹנִי, בְּשֵׁם אֲדָנִי כִּי אֲמִילִם. סְבוּנִי גַם סְבִיבוֹנִי, בְּשֵׁם אֲדָנִי כִּי אֲמִילִם. דַּעְכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים, בְּשֵׁם אֲדָנִי כִּי אֲמִילִם. דָּחָה דְחִיתַנִּי לְנֶפֶל, וְאֲדָנִי עֲזָרְנִי. עֲזִי וְזִמְרַת יְיָ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה. קוֹל רָנָה וִישׁוּעָה בְּאֵהֲלֵי צְדִיקִים, יְמִין אֲדָנִי עֲשֶׂה חֵיל. יְמִין אֲדָנִי רוֹמְמָה, יְמִין אֲדָנִי עֲשֶׂה חֵיל. לֹא אָמוֹת כִּי אַחֲיָה, וְאִסְפָּר מַעֲשֵׂי יְיָ. יִסֹּר יִסְרֵנִי יְיָ, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי. פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק, אָבֹא בָם, אוֹדֶה יְיָ. זֶה הַשַּׁעַר לְאֲדָנִי, צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ.

**אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתַנִּי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.** אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתַנִּי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה. אָבֹן מְאֹסוֹ הַבוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנָה. אָבֹן מְאֹסוֹ הַבוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנָה. מֵאֵת אֲדָנִי הִיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ. מֵאֵת אֲדָנִי הִיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ. זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה אֲדָנִי נְגִילָה וְנִשְׁמְחָה בוֹ. זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה אֲדָנִי נְגִילָה וְנִשְׁמְחָה בוֹ.

**אָנָּה אֲדָנִי, הוֹשִׁיעָה נָא. אָנָּה אֲדָנִי, הוֹשִׁיעָה נָא. אָנָּה אֲדָנִי, הַצְּלִיחָה נָא. אָנָּה אֲדָנִי, הַצְּלִיחָה נָא.**

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם אֲדָנִי, בְּרִכְנוּכֶם מִבֵּית אֲדָנִי. בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם אֲדָנִי, בְּרִכְנוּכֶם מִבֵּית אֲדָנִי. אֶל אֲדָנִי וַיָּאָר לָנוּ, אֲסֵרוּ חַג בְּעַבְתֵּים עַד קֶרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. אֶל אֲדָנִי וַיָּאָר לָנוּ, אֲסֵרוּ



חג בעבתים עד קרנות המזבח. אלי אתה ואודה, אלהי ארוממה. אלי אתה ואודה, אלהי ארוממה. הודו לאדני כי טוב, כי לעולם חסדו. הודו לאדני כי טוב, כי לעולם חסדו.

**יהללוק אדני** אלהינו כל מעשיה, וחסידך וצדיקים עושי רצונה, ועמך בית ישראל, ברנה יודו ויברכו וישבחו ויפארו את שם כבודה. כי לך טוב להודות ולשמך נאה לזמר, ומעולם ועד עולם אתה אל. ברוך אתה אדני מלך מהלל בתשבחות.

כוס רביעית

שותים לפחות 44 סמ"ק ("רוב רביעית"), בלי ברכה. אם אפשר, נשענים לצד שמאל.

ברכה אחרונה

אם לא שתו 86 סמ"ק ("רביעית") - לא יברכו.

ברוך אתה אדני אלהינו מלך העולם, על הגפן ועל פרי הגפן, ועל תנובת השדה, ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו, לאכל מפריה ולשבע מטובה. רחם אדני אלהינו עלינו ועל ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודה, ועל מזבחך, ועל היכלך. ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. והעלנו לתוכה ושמחנו בבנינה. ונברכך עליה בקדשה ובטהרה, ושמחנו ביום חג המצות הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה. כי אתה טוב ומטיב לכל ונודה לך אדני אלהינו על הארץ ועל פרי גפנה. ברוך אתה אדני על הארץ ועל פרי גפנה.

# חג כשר ושמח!